

[Poul Thomsen.]

hvad jeg før har sagt om en sammenarbejdning af forslagene eller i hvert fald af administrationen.

Medens der for de arbejdstekniske ungdomsskolars vedkommende ikke foreligger noget problem med hensyn til de unges aflønning, bliver der det i henhold til § 10 for dem, der i dagskoleform deltager i kursus, og for dem, der under ophold på de arbejdstekniske ungdomsskoler deltager i 3 ugers kursus. Jeg har bemærket mig det ærede medlem hr. Peter Larsens betragtninger herover og mener også, at vi bør tage dette problem op til en nøjere undersøgelse i det kommende udvalg.

Må jeg have lov til at benytte denne anledning til at sige, at jeg, der på nærmeste hold har haft anledning til at følge de arbejdstekniske ungdomsskolars arbejde og kender så godt som alle, der står i arbejdet ved dem, tror, at det er et godt udgangspunkt for en udbygning af uddannelsen af de unge ufaglærte arbejdere, men hvis man ikke nu skaber rolige arbejdsvilkår, vil disse skoler ikke kunne få den position, som de fortjener. Jeg appellerer derfor til arbejdsanvisningskontorer, til kommuner, til fagforeninger om at sende de rigtige folk på skolerne, dem, der kan få udbytte af det ikke alene ved, at de får dagene til at gå, men også ved, at de får den uddannelse, som skal give dem bedre vilkår. Jeg appellerer til arbejdsgiverne, herunder også til staten og kommunerne, om at betragte det som en anbefaling for en ung, at han har frekventeret en sådan skole, så man lader ham få et fortrin ved besættelsen af de ledige stillinger, som passer til hans uddannelse.

I tilslutning til lovforslaget om de arbejdstekniske ungdomsskoler er der fremsat et forslag om en lille ændring af loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring. Jeg anbefaler dette forslag.

Det vil af det her fremførte forstås, at mit parti og jeg tilsiger velvillig behandling af de foreliggende lovforslag, og at de indvendinger, som er blevet rejst og vil blive rejst om enkeltheder, er af saglig karakter og ikke vendt imod forslagenes idé. Jeg håber, at vi må nå til en simplificering og en koordinering, en klargøring af enkelte dunkle punkter, så lovene bliver til brug-

bare redskaber for dem, der skal administrere dem, og til gavn for både erhvervslevet og for den enkelte arbejder, som skal nyde godt af dem.

Morten Larsen: De tre lovforslag, vi her behandler, skal jeg tillade mig at omtale under ét.

Det første lovforslag tager, som det allerede er nævnt, sigte på at give ikke-faglærte arbejdere en erhvervsmæssig uddannelse, der svarer til den tekniske udvikling og til forholdene på arbejdsmarkedet, der jo, som vi ser, ofte ændrer sig. Det radikale venstre vil gerne støtte et lovforslag med så fornuftigt et sigte.

Det er almindeligt bekendt, at beskæftigelsen i de sidste år har været stigende, så stærkt stigende, at vi i sommeren 1959 i størstedelen af landet havde fuld beskæftigelse. I vort parti, som vel i andre, ønsker vi at nå så nær 100 pct.s beskæftigelse, som det er praktisk muligt. Der mangler selv i den bedste tid altid nogle få procent, og det vil altid være ikke-faglærte, der står tilbage, ligesom det også vil være ikke-faglærte, der først skal ud i den menneske lige og materielle kulde, som arbejdsløshed skaber for de fleste. Hvorfor arbejdsløsheden først og sidst skal ramme de ikke-faglærte, kan der føres en lang debat om, men jeg vil ved denne lejlighed nøjes med at konstatere, at sådan er det næsten altid. Vi, der kan se de ikke-faglærtes problem — et problem, der også er hele samfundets — kan imidlertid ikke nøjes med at konstatere, at problemet findes; vi må også prøve at finde en løsning på det.

Jeg tror, at dette forslag i hvert fald er en del af en helhedsløsning på dette område. Vi har gennem mange år kendt de ikke-faglærtes problemer på arbejdsmarkedet; deres mange ledige dage har været kostbare for dem selv og deres hjem, men enhver spildt arbejdsdag er også et tab for samfundet. Har det været galt hidtil — og det synes jeg vi er nødt til at erkende det har, periodevis endda meget galt — skal vi ikke vente, at problemet på dette område løser sig selv. De muligheder, som dette lovforslag åbner, kan ikke gøre de ikke-faglærte til faglærte, og det skal det heller ikke. Det er i samfundets interesse, at det danske arbejdsmarked har en kerne af dygtige fag-